

LỊCH SỬ NHÂN LOẠI (tiếp theo Web. LSNL #044/1-01)
THỜI KỲ CÁC TỔ PHỤ (năm 2100-1525 trước Công
nguyên)

CÁC THIÊN THẦN XUẤT HIỆN-----

Không lâu sau khi Abraham vâng theo những chỉ thị của Thượng Đế về phép cắt bì, Ngài hiện đến cùng Abraham trong nhân dạng một khách thăm viếng. Với sự xuất hiện của Thượng Đế, còn có hai thiên sứ cũng trong hình dáng con người. Chúng ta không rõ hoặc Abraham nhận biết ngay Chúa của Ông là Đấng lớn hơn, không phải đơn sơ là một nhân vật chỉ có quyền phép. Hoặc chính Vị Khách thiên thượng đó tỏ cho Abraham thấy chẳng những Ngài biết tên của Sarah, mà cũng biết những ý nghĩ sâu kín nhất trong lòng Bà.

Khi Thượng Đế tuyên báo rằng Sarah sắp sanh một con trai, Sarah lắng nghe từ trong lều, bật cười bằng sự vô tín, dù rằng có thể Bà cũng mong chờ điều đó trong hy vọng. Ngài bèn hỏi sao Bà cười, Sarah vội vàng che dấu sự nghi ngờ. Song Thượng Đế phán quyết rằng Bà không nói thật, thì Bà đứng yên lặng và sợ hãi, nhận biết rằng Vị Khách thiên thượng này đã thấu rõ sự vô tín của Bà.

Sự hiện thể của Thượng Đế trong dịp này, và lời công bố của Ngài về sự sanh sản rõ ràng siêu nhiên, cả hai đều tiên báo về kẻ thừa tự tâm linh đã hứa cho Abraham. Sự tự do và niềm vui trong tương giao giữa Thượng Đế và con người được chứng minh bằng sự tiếp kiến của Abraham với các Vị Khách thiên thượng; các Vị này hiện đến cùng Abraham đang khi Ông nghỉ ngơi trong lều, có lẽ sau bữa ăn trưa của Ông

CHIÊU ĐÃI KHÁCH THĂM VIẾNG. (Sáng Thế 18:1-8)

Tại Mamre (Hebron).

Chúa hiện đến cùng Abraham tại Mamre, đang khi Ông ngồi nơi ngõ vào lều của Ông gần những cây đại thụ trong khí nóng ban ngày. Abraham nhìn lên và thấy ba người nam đứng gần đó. Khi thấy các Đấng ấy, Abraham vội vàng chạy ra khỏi ngõ để đón tiếp, và cúi thấp xuống đất.

Ông thưa rằng: "Lạy Chúa, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin chớ bỏ qua tôi tớ Ngài. Xin cho tôi được mang đến chút nước để tất cả Quý Ngài có thể rửa chân và nghỉ ngơi dưới cây này. Giờ đây, Quý Ngài đã đến cùng tôi tớ Ngài, xin để tôi dọn ra món gì để ăn, hầu Quý Ngài có thể giải lao, rồi sau đó hãy lên đường."

Các Đấng ấy đáp: "Tốt lắm, hãy làm theo điều người nói."

Vậy, Abraham vội vàng đi vào lều của Sarah và nói: "Nhanh lên, hãy lấy ba đấu bột mịn, nhồi lại và nướng mấy cái bánh."

Rồi Ông chạy đến bầy gia súc, chọn một con bê tơ và giao cho một đầy tớ, tên này hối hả làm thịt. Sau đó, Ông đem mấy món sữa, bơ, thịt bê đã được nấu nướng, và đặt những món đó trước mặt ba người. Trong khi các Đấng đó ăn, Ông đứng hầu bên cạnh, dưới một tàng cây.

SARAH CƯỜI VỀ SỰ SANH CON. (Sáng Thế 18:9-15)

Các Đấng ấy hỏi Ông: "Sarah vợ người đâu?"

Ông đáp: "Kìa, trong lều đó."

Chúa lại phán: "Chắc chắn Ta sẽ trở lại cùng người vào khoảng thời gian này năm tới, và Sarah vợ người sẽ có một con trai."

Bấy giờ Sarah đứng nghe nơi ngõ vào lều, phía sau Đấng ấy. Abraham và Sarah đã già, lại khá nhiều tuổi, và Sarah đã quá tuổi mang thai. Nên Sarah cười riêng mình trong khi Bà nghĩ: "Tôi đã mòn mỏi và chúa tôi đã già, nay tôi lại được thú vui này chẳng?"

Sau đó Chúa phán cùng Abraham: "Tại sao Sarah cười và nói: 'Nay tôi đã già, thật tôi sẽ có một con trai chăng?' Có điều

HISTORY OF MANKIND (continued from LSNL #044/1 -01)

PERIOD OF THE PATRIARCHS (Ca.2100-1525 BC)

APPEARANCE OF HEAVENLY VISITORS.

Not long after Abraham has responded to God's instructions regarding circumcision, God appears to Abraham in the form of a human visitor. With this manifestation of God are two created angels, also in human form. It is not clear whether Abraham immediately recognizes his Lord as being more than simply a personage of superior authority. If not, the Visitor's divine nature begins to unfold to Abraham when the Visitor seems to know not only Sarah's name but also the innermost thoughts of her heart.

When God announces that Sarah will soon bear a son, Sarah, who has been listening from the tent, laughs with disbelief, though perhaps with hopeful anticipation as well. When God questions her laugh, Sarah impulsively denies any expression of doubt. But when God insists that she is not telling the truth, Sarah stands silent and fearful in recognition that this heavenly Visitor has correctly perceived her disbelief.

The incarnation of God on this occasion, and his announcement of a clearly supernatural birth, are both predictive of the promised spiritual heir to Abraham. And the freedom and joy of fellowship between God and man is witnessed in Abraham's hospitality to his heavenly guests, who now appear to Abraham as he relaxes in his tent, probably after his own midday meal.

HOSPITALITY TOWARD VISITORS (Gen. 18:1-8)

Mamre (Hebron)

The Lord appeared to Abraham near the great trees of Mamre while he was sitting at the entrance to his tent in the heat of the day. Abraham looked up and saw three men standing nearby. When he saw them, he hurried from the entrance of his tent to meet them and bowed low to the ground.

He said, "If I have found favor in your eyes, my Lord, do not pass your servant by. Let a little water be brought, and then you may all wash your feet and rest under this tree. Let me get you something to eat, so you can be refreshed and then go on your way - now that you have come to your servant."

"Very well," they answered, "do as you say."

So Abraham hurried into the tent to Sarah. "Quick," he said, "get three seahs of fine flour and knead it and bake some bread." Then he ran to the herd and selected a choice, tender calf and gave it to a servant, who hurried to prepare it. He then brought some curds and milk and the calf that had been prepared, and set these before them. While they ate, he stood near them under a tree.

SARAH LAUGHS ABOUT BIRTH. (Gen. 18:9-15)

"Where is your wife Sarah?" they asked him. "There, in the tent," he said. Then the Lord said, "I will surely return to you about this time next year, and Sarah your wife will have a son."

Now Sarah was listening at the entrance to the tent, which was behind Him. Abraham and Sarah were already old and well advanced in years, and Sarah was past the age of childbearing. So Sarah laughed to herself as she thought, "After I am worn out and my master is old, will I now have this pleasure?"

Then the Lord said to Abraham, "Why did Sarah laugh and say, 'Will I really have a child, now that I am old?' Is anything too hard for the Lord? I will return to you at the appointed time next year and Sarah will have a son."

nào quá khó đối với Chúa? Ta sẽ trở lại cùng người năm tới vào thời gian được chọn, và Sarah sẽ có một con trai.”

Sarah sợ hãi, nên Bà nói dối, rằng: “Tôi không có cười.”
Nhưng Ngài phán: “Thật, người đã cười.”

THÁNH KINH LUẬN GIẢI

LỊCH SỬ NHÂN LOẠI (tiếp theo LSNL # 044/1-01)

- **Chúa hiện đến cùng Abraham** (Sg Thế 18:1) - Abraham trông chờ các khách lạ, và sự chờ đợi của Ông được đáp ứng đẹp đẽ vô cùng. Thượng Đế yêu thương thăm viếng những người mà Ngài đã đặt trước trong lòng họ sự tin cậy nơi Ngài. Những ai niềm nở tiếp đón khách lạ, tức là vui mừng chiêu đãi thiên sứ của Chúa, vinh dự và thỏa nguyện sẽ đến với họ.

- **Ba người nam đứng gần** (Sg Thế 18:2-8) – Abraham tiếp đón các khách lạ đó, và sự chiêu đãi của Ông được khách lạ vui vẻ chấp nhận. Ông chạy đến gặp họ bằng tất cả tấm lòng ưu đãi. Tôn giáo không phá hủy, song tăng tiến những tư thái tốt đẹp, và dạy chúng ta tôn trọng tiếp đãi hết thủy mọi người.

- **Mang đến chút nước...** để rửa chân (Sg Thế 18:4) – Một tình thân hữu hết lòng sẽ cúi xuống trước mọi sự, ngoại trừ tội lỗi. Chính Đấng Christ đã dạy chúng ta rửa chân cho nhau, trong tình yêu hạ mình.

- **Dọn ra món gì để ăn** (Sg Thế 18:5-8) – Bữa tiệc của Ông gồm có hai món bò tơ và mấy cái bánh nướng. Những món thực phẩm đơn sơ, dù Abraham thật giàu và các Vị Khách của Ông thật đáng tôn kính. Ông cùng vợ Ông bận rộn cho sự đãi khách bằng tất cả tấm lòng. Chính tay Sarah làm bếp và nướng bánh. Chính Abraham chạy tìm bắt bò tơ, bưng ra sữa và bơ, và không nghĩ rằng thấp hèn khi đứng hầu khách ăn.

Sarah was afraid, so she lied and said, "I did not laugh."
But he said, "Yes, you did laugh."

- **Sarah vợ người dâu?** (Sg Thế 18:9) – Những người nữ không ngồi cùng bàn ăn với người nam. Sarah đứng ngoài tầm mắt, nhưng không ngoài tầm tai. Bà không có mặt ở đó, nhưng tâm trí Bà vẫn hướng về sự trông cậy.

- **Sarah sẽ có một con trai** (Sg Thế 18:10) – Lời hứa được nhắc lại.

Hạt giống thuộc linh của Abraham, đời sống của các hậu tự, niềm vui và hy vọng đều đến từ lời hứa. Tất cả đều được sanh ra từ Lời của Thượng Đế.

- **Sarah cười riêng mình** (Sg Thế 18:12) – Sarah nghĩ rằng tin mừng này quá tốt để thành sự thật, và lòng Bà khó có thể tin điều ấy. Trạng thái nghi ngờ của con người thường dẫn tới sự đối luận nghịch lại điều hứa thiêng liêng. Khó gắn bó với nguyên nhân thứ nhất khi nguyên nhân thứ nhì khiến cho nghi ngờ.

- **Tại sao Sarah cười?** (Sg Thế 18:13-14) – Thiên sứ khiển trách với Abraham về sự mất tin tưởng của Sarah. Sự vô tín và mất tin tưởng của chúng ta là chống đối nặng nề nghịch lại Thượng Đế.

- **Sarah nói dối** (Sg Thế 18:15) – Sarah tìm cách che dấu lỗi lầm thật rõ dạn. Bà nói dối vì Bà lo sợ. Dối láo là một tội khi cố gắng tìm cách che đậy một tội khác. Thật hổ thẹn vì lầm lẫn, nhưng xấu hổ hơn khi che dấu nó.